

Nói chuyện quái dị

Tác giả : Lư Thắng Ngạn
 Dịch giả : Dương Đình Hỷ

1-Chuyện 3 con chim non.

Lúc nhỏ mẹ thường kể chuyện cho tôi nghe, do đó tôi thường nhớ đến câu chuyện này. Mẹ tôi là Lư Hoàng Ngọc. Bà vốn họ Hoàng, lấy cha tôi là Lư Nhĩ Thuận, nên kế tên họ của chồng. Lúc chưa lấy chồng trú ở Tiểu Tri Giác, Bành Hồ. Tiểu Tri Giác ở phía Tây Dự, lúc đó Hải Đại Kiều còn chưa xây, phải đi thuyền mới tới được Tây Dự. Mẹ tôi bảo nơi đó nhiều gió, cát nông sản chỉ có trồng hoa, muốn trồng phải trồng cây lớn ngăn gió. Lúc cây lớn mọc rồi có cành nhánh, chim làm tổ. Trong tổ có 3 con chim non chíp chíp đòi mớm mồi. Chúng ta có thể tưởng tượng ra một tổ có 3 trứng nở ra 3 con chim non đáng yêu, chim mẹ bay đi kiếm mồi, mỏ ngậm những con trùng trắng mớm cho các con. Đó là một cảnh rất dễ thương, những con chim non há to mỏ kêu chíp chíp đợi mẹ mớm. Ở thôn Tiểu Tri Giác có một cô bé thích đùa nghịch, đi đường thấy tổ chim, cô ta bèn lấy ra ba cái đinh sắt và súng cao su. Khi 3 con chim non há mỏ ra, cô ta bèn bắn. Trời ạ ! Đương nhiên 3 con chim non đều chết. Con chim mẹ kêu gào thảm thiết, chúng ta có thể tưởng tượng ra. Không lâu về sau, cô bé lớn lên, lấy chồng và có 3 con, chuyện liền phát sinh. 3 đứa trẻ này đều câm, miệng chỉ há ra kêu á á, giống như chim non đòi mớm mồi. Mẹ tôi nói :

-Đó là nhân quả báo ứng, ai giám nói là không có.

Tôi nghe rồi sợ hãi.

Tôi viết cuốn sách này, là cuốn 242. Cuốn sách này có tên là : Quái đàm là Kiến, Văn, Giác, Tri.

Kiến : là chính mắt tôi thấy.

Văn : chính tai tôi nghe.

Giác : chính tôi cảm giác.

Tri : chính tôi biết.

Nói là Quái đàm vì kể những chuyện :

- linh dị
- quỷ, thần
- nhân quả
- quái dị.

Tuy nhiên là như thế, nhưng cuốn sách này tôi viết cẩn thận vì ý chính là chính lòng người. Lời đơn giản, nhưng ý đầy đủ.

Đại phạm về chuyện linh dị có người tin, có người không tin, tin hay không là do bạn.

2-Soa đầu độ con vệt.

Trong nhà Liên Hoa Nhất Mai có nuôi một con vệt. Một tối Nhất Mai mộng thấy mẹ (mẹ mất rồi) nói :

-Con hãy đến Lô Tạng tự nhờ Lu tôn sư soa đầu siêu độ.

-Mẹ làm sao đi ?

-Mẹ nương vào thân con vệt.

-Mang cả lòng lên núi sao ?

-Không cần, mẹ nương vào thân nó, nó không thể bay đi, ngoan ngoãn theo con lên núi.

Mẹ cô còn nói :

-Lúc còn sống, con khuyên mẹ đọc Thượng sư tâm chú, sao phải niệm chú ? Mẹ không tin. Chết rồi mới rõ, chỉ cần thượng sư soa đầu là thoát khổ, do đó con phải dẫn mẹ đi.

-Mẹ không thể tự mình đi xin sao ?

-Không thể.

-Tại sao không thể ?

-Mẹ là một cái âm linh, chỗ nào cũng có thần tướng đi tuần, hơn nữa bốn phía của Lô Tạng tự đều có thần tướng ngăn trở, chỉ có nương vào thân con vệt mới vào được chùa.

Mộng tới đây thì tỉnh. Ngày hôm sau, thứ bảy Nhất Mai mang vệt lên núi gặp người đầu nói :

-Đây là mẹ tôi.

Có người sờ vào con vệt.

-Đừng đụng vào mẹ tôi.

Mọi người đều cười. Đến chiều làm lễ sờ đầu quán đĩnh, tới lượt Nhất Mai, tôi thấy con vệt, tôi nói :

-Đề cho bà ta giải thoát khỏi u minh.

-Tôn sư biết sao ?

-Tôi biết chứ !

Tôi giơ tay soa đầu con vệt, nó im không động : một tia sáng xanh loé ra, nó bay đi mất.

Chiều 19/4/2014, có một con bướm to đậu trên thân một chàng thanh niên đệ tử, không chịu bay đi. Đợi tới khi tôi soa đầu quán đĩnh. Tôi nhìn xem thì ra lại là một u linh nương vào con bướm cầu tôi siêu độ. Con bướm này có chân lớn, đậu trên ngực nam đệ tử đợi soa đầu. Tôi nói :

-Tôi soa đầu, không phải là không, mời bảo tôn vào thân tôi. Tôi là bản tôn, bản tôn là tôi, không hai không khác.

Tôi đọc bản tôn tâm chú và soa đầu. Soa đầu phát sinh cảm ứng, nhiều như sao trời.

3- Đại Bạch Tân Cái Kiên Giáp Chú.

Một năm nọ, tôi vừa truyền Đại Bạch Đản Cái Phật mẫu pháp, chúng tôi gọi tắt là Tân Cái. Trên có viết chữ Phạn. Dạy Kiên Giáp chú và niệm tụng pháp. Rất nhiều người cung phụng Tân cái ở nhà ngày ngày tụng chú kỳ vọng ngăn được những tai ách, đưa tai ách tổng ra khỏi cửa. Có một ngày đội cứu hoả tới một chúng cư có 16 hộ, lửa do Bắc hướng Nam mà cháy. Gió trợ lửa hung hãn, lửa thần có gió thần giúp đỡ đã nuốt sạch 8 căn hộ. Đến căn thứ 9 thì ngừng. Lại cháy từ căn thứ 10 đến căn 16. Lúc đó lính cứu hoả hò hét, xịt nước nhưng lửa quá mạnh, nước không ngăn được lửa, 16 căn thì 15 căn bị thiêu rụi chỉ một căn là không; hoàn toàn không bị lửa đốt. Nhân viên cứu hoả mang vòi rồng đến.

-Mang vòi rồng lên mái chuẩn bị xịt nước.

Chủ nhân bảo :

-Không cần đâu !

-Y quy định phải xịt nước.
Nhưng khi xịt thì vòi rồng không ra nước.
Thật là một chuyện lạ.

Cả một dãy phòng bị cháy sạch, chỉ lưu lại một căn như mới; ảnh chụp ra, phải trái đều là gạch ngói tàn phế, chỉ có một căn còn nguyên. Căn nhà đó của ai ? Đáp án là : đó là đệ tử Chân Phật tông. Nhà có Tản cái, chủ nhân có niệm Kiên Giáp chú, có tu niệm tụng pháp cho nên các nhà bên cạnh đều bị cháy chỉ có nhà ông là không bị tổn hại gì.

Tôi nói : Tản cái có thể che trời, địa, thủy, hỏa, phong đứng một bên, pháp này có cả ngàn điều lợi, có thể diệt tội, tiêu tai, lửa hồng biến thành Hồng liên.

Kiên Giáp chú :
Hồng ! Ma ma, hồng ni, thoa ha !

Kết ấn :
Tay trái : nắm lại, giơ ngón thực chỉ lên
Tay phải : nắm lại, giơ ngón thực chỉ lên.

Quán tưởng :
Đại Bạch Tản Cái Phật Mẫu, đứng trong không chiếu xuống mình và nhà mình : tất cả các tai nạn đều thổi lui. Do đó, nhà của Chân Phật đệ tử không bị lửa, nước xâm phạm.

Có người hỏi tôi :
-Tại sao Phật pháp chỉ giúp người tin Phật ? Phật pháp từ bi quảng đại sao không giúp tất cả mọi người ?
-Cũng như cục nam châm chỉ hút sắt, không thể nào hút gỗ, đá.

4- Gia đình lễ tổ.

Lúc mẹ tôi còn sống, tôi chỉ là một đứa bé con bò lê la trên đất. Có một ngày là tiết Thanh Minh, mẹ tôi lễ tổ tại phòng khách. Trước bài vị tổ

tiên là hương, nến, trà, oản, dĩa; chính giữa bàn là : canh, bánh ú, bánh nhuận (?) các loại trái cây . . . đầy một bàn. Mẹ tôi vái 3 vái rồi ngồi ở ghế trong phòng khách, không lâu là chớp mắt ngủ. Bỗng nhiên bà thấy tổ phụ và tổ mẫu đến. Tổ phụ nói :

-Con phải coi kỹ Thắng Ngạn, nó còn nhỏ bò nghịch trên đất, đừng cho nó nghịch những thứ nguy hiểm. Nếu xảy ra chuyện gì thì ta và con đều có tội với trời, đất.

Tổ mẫu thì nói :

-3 ngày sau sẽ có mưa lớn, lũ lụt, thùng gạo con để thấp quá ngập nước sẽ không ăn được. Mau rời đến chỗ cao hơn !

Mẹ tôi đang chớp mắt nghe tổ phụ, mẫu nói bèn tỉnh ngay. Bà nhìn tôi đang bò trên giường vớ được một con dao đang hoa lên, bà vội tước đoạt con dao đi. Con dao này bà dùng để may cắt sao lại ở trong tay tôi ? Bà nghĩ không ra. Lúc đó bà nghĩ lời tổ mẫu có đúng không ? Không biết thế nào ? Nhưng lời của tổ phụ thì đã ứng nghiệm. Lời của tổ mẫu không thể không vâng. Bà mang thùng gạo để lên nóc tủ. Bỏ tôi đi làm về thấy thùng gạo để trên nóc tủ bất nhã bảo mẹ tôi mang xuống. Mẹ tôi không chịu. Bỏ mẹ cãi nhau một trận. Mẹ bảo :

-Tổ mẫu nói thế !

Cha tôi nói :

-Mê tín, chết là hết chuyện, chuyện thế mà cũng tin được !

3 ngày sau, quả nhiên trời mưa lớn, mưa hơn 5 giờ đồng hồ, đất đường đều ngập nước, tràn cả vào nhà, đến cả giường ngủ. May mắn là thùng gạo để trên nóc tủ không sao cả. Lúc đó thùng gạo rất quan trọng. Mẹ bảo tôi :

-Lễ tổ, tổ tiên nhất định tới. Đây là chuyện thật !

Khi tôi khôn lớn, mẹ tôi kể cho tôi nghe. Tôi nói :

-Không Tử có nói kính thần như thần tại ! Tôi sẽ sửa lại : kính thần, thần tại. Vì tôi biết rõ quý thần, mờ mịt làm sao tu, chỉ làm hết ý mình.

Hiện tại, người lễ tổ ngày càng ít, tổ tiên lại nghĩ gì ?

5- Quán Âm nhà bạn.

Lúc mới tụng kinh, nhà tôi ở Hợp Tác tân thôn (Đài Trung) trước cửa có Vạn Cát tầu thờ phụng Quán Âm, bà ta mời tôi sang tụng kinh. Pho

tượng Quán Âm của bà rất đặc biệt, tướng trung niên , 5 quan phân minh, ngồi trên toà sen, toàn thân màu trắng, cặp mắt linh động. Tôi thấp hương tụng Quán Thế Âm bồ tát Phổ Môn phẩm. Tụng xong tôi về nhà, lúc đó tôi cảm ứng Quán Thế Âm bồ tát ở Vạn Cát tẩu đã chạy sang nhà tôi. Có một ngày, Vạn Cát tẩu sang nhà tôi, tôi bảo :

-Quán Thế Âm nhà bà, thường trú ở nhà tôi.

Mặt bà biến sắc nói :

-Đó là Quán Thế Âm nhà tôi, sao lại đến nhà ông ?

Tôi nghe rồi trợn mắt im lặng.

-Tôi cung phụng Quán Âm để giữ nhà, chạy đến đây làm gì ?

Tôi không giám nói gì.

-Không cho Bồ tát đến đây, đó là của tôi !

-Dạ ! Dạ ! Dạ !

Lúc đó tôi thấy Vạn Cát tẩu tự nhiên bị phụ thân, người nghiêng phải nghiêng trái, nghiêng trước, nghiêng sau, lão đảo như người lên đồng.

Bà ta bỗng nhiên quỳ xuống :

-Xin lỗi, tôi nói sai rồi !

Bà ta tự tát tai phách! phách ! đánh đến 2 má đỏ hồng.

-Bồ tát tha mạng ! Bồ tát tha mạng ! Con không giám nữa !

Bà ta hướng về tôi, cúi đầu xuống đông, đông nói :

-Khải tử, xin lỗi, tôi biết tôi sai rồi.

Khải Tử là nữ danh của tôi.

-Quán Thế Âm Bồ tát, tha cho bà ta đi, bà ta chẳng biết gì !

Tôi nói xong, mọi sự đều ngừng lại, Vạn Cát tẩu sửa lại quần áo, đứng dậy, không nói một lời đi về nhà.

Đối với Phật, Bồ tát phải rõ ràng. Bồ tát là vô duyên đại từ, đồng thể đại bi, vô ngã, vô tha, là giác hữu tình, Bồ tát không trú ở đâu, là vô ngại thế giới, lớn không thể nghĩ bàn, viên thông cứu độ mọi người không phải là bạn, không phải là tôi, không phải là nó. Bồ tát nói pháp lợi ích cho chúng sinh, cho sáu đạo luân hồi, không chỉ bảo hộ gia đình mà thôi, còn độ chúng sinh tiêu nghiệp chướng tăng phúc, tuệ.

6- Dạy dỗ vô hình.

Năm tôi 26 tuổi được Giao Trì Kim Mẫu mở thiên nhãn. Lúc trước tôi là :

-Trắc lượng sư.

-Thành viên Văn nghệ thanh niên.

Khi Giao Trì Kim Mẫu mở thiên nhãn rồi tôi trở thành người thông linh. Đến 70 tuổi, tôi nhớ lại lúc trước ấn tượng rất sâu sắc :

Thầy vô hình dạy rất tha thiết, mỗi đêm tôi học một giờ, học 3 năm liền.

Tôi ngồi ngay ngắn, 2 tay chấp lại, đầu ngón tay tự động “đạt, đạt”.

Ngón tay mềm mại, cong, ruỗi, chấp lại, mở ra.

Chỉ dẫn kết ấn : toàn là tự động. 2 mắt tôi nhìn 2 tay tự động kết ấn mà trợn mắt, mồm há hốc. Đây là sự thật. Tôi tự động đứng 2 tay chấp lại. Chân tự động di động, giơ lên, hạ xuống, chuyển chỗ, 2 chân tự động làm.

Về sau tôi mới biết đó là :

-Thất tinh bộ

-Vũ bộ. . .

Có một sự kiện làm tôi kinh dị, có một lúc khi tôi nhấc chân trái lên, tôi có cảm giác là giơ lên đã lâu, bị mỏi lắm tôi muốn hạ chân xuống mà không làm được. Lúc đó trong đầu tôi có phản ứng :

-Trời ạ ! Thật có vô hình, Phật, Bồ tát, quỷ thần.

Đó là hoàn toàn thật, là tôi tự thể nghiệm, tay tôi kết ấn, chân tôi di chuyển : tất cả đều xảy ra trước mắt tôi. Hoặc có người nói đó là:

-Mắc bệnh hoang tưởng, ảo giác, tinh thần thác loạn, khí động, linh động, tự phát công, ngoại đơn công.

Nhưng tôi có thể nói với mọi người rằng lúc đó tôi rất tỉnh táo. Tôi còn viết bút ký ghi lại những kết ấn, những vũ bộ tất cả đều viết xuống. Lúc đó liên trưởng trắc lượng sư 5802 còn bảo bố tôi :

-Con ông có bệnh tinh thần không?

Nhưng phó liên trưởng Ngụy Thanh Bình lại quy y với tôi, cùng tôi học Phật pháp. Phụ đạo trưởng Bì Chí Thanh thường hỏi tôi việc tốt, xấu. Ông cũng rất tin tôi. Người đời không thể nói nhìn chẳng thấy, nghe chẳng được, cảm chẳng tới liền cho là không có. Về sau tôi nhìn thấy, nghe được, cảm được, tôi biết tất cả đều là thật. Trừ Lục Hợp và Thánh

nhân ra thực không thể luận bàn. Hoạ, phúc có mạng, sống chết có số. Hãy để tôi nói.

7- *Điệp tiên* (Bàn xoay).

Tôi đọc “Cao hùng cao công” một thời gian, có đề cập tới *Điệp tiên*, lúc đó *Điệp tiên* phi thường thịnh hành. Các tiệm tạp hoá đều có bán *Điệp tiên*. Là một bàn xoay có kèm theo một miếng giấy có ngàn chữ. 3 người nhẹ di chuyển bàn xoay, mũi tên chỉ vào chữ nào thì đó là đáp án, phúc hoặc hoạ. Lúc đó hàng xóm đều chơi *Điệp tiên*. Tôi hiếu kỳ bèn chạy tới xem.

Bàn xoay rất nhanh trên bản ngàn chữ, người hỏi gì, đều giải đáp thoả đáng. Tôi hỏi :

-Tôi học xong cao trung rồi, sẽ học nơi nào ?

-Đài Trung.

-Tôi có phải đi lính không ?

-Không cần.

Nghe nói người xuống là Quán Âm Bồ tát. Đương nhiên có phải là Quán Âm không thì không ai biết, vì vốn không ai có thể thấy, chỉ nói đúng sai, linh nghiệm, không linh nghiệm. Tôi không thi vào Đại học, vì nhà nghèo, dù có đậu cũng không có tiền theo học. Tôi chỉ thi Quân hiệu, vì học trường của quân đội không tốn tiền, nhưng sau khi ra trường phải phục vụ trong quân đội 10 năm. Lúc đó trường quân đội có :

-Quốc phòng y học viện

-Trắc lượng học hiệu

-Quân pháp học hiệu

-Tài vụ học hiệu

-Lý công học viện

.....

Khi yết bảng tôi đậu vào Trắc lượng học hiệu. Điều làm tôi ngạc nhiên nhất là Trắc lượng học hiệu ở Đài Trung.

(Bàn xoay đúng vì trước đó tôi không biết là trường ở Đài Trung, lại nữa tôi học trường của Quân đội nên không phải đi lính, không phải nhập ngũ vì tôi đã là lính nhà nghề rồi. Về sau tôi là Thiếu hiệu khi giải ngũ)

Có người nói bàn xoay đều là giả. 3 người xoay lực không đều, đương nhiên bàn chạy. Có người nói bàn xoay là thật và có thể chấp chữ thành thơ (người xoay bàn không biết làm thơ).

Lên đồng, bàn xoay cùng một đạo lý. Linh của linh giới là mượn tinh khí của con người để làm chuyện này. Đó chính là trời, người hợp nhất. Nhưng linh giới rất phức tạp, có cao, thấp; cao linh xác xuất đúng cao, thấp linh xác xuất đúng thấp. TỰ XUNG LÀ PHẬT, CHƯA CHẮC ĐÃ LÀ PHẬT. LÀ QUỶ, LÀ YÊU, LÀ MỊ BẠN KHÔNG BIẾT DO ĐÓ MÀ BỊ MÊ MAN.

8- Hai cơn lốc.

Có một lần tôi đến Mã Tổ miếu (Thiên Thượng Thánh Mẫu) ở Vân Lâm. Tham bái xong, vừa ra khỏi miếu tới quảng trường thì gặp 2 cơn lốc : một trái, một phải cát bay đá chạy. Tôi nhắm mắt lại sợ cát bay vào mắt. Bỗng nhiên tôi nghe thấy một tiếng từ miếu truyền ra :

-Dừng mau ! Dừng mau ! Vị này là một Phật tử, đừng đùa nghịch.

Chỉ một câu nói này, 2 cơn rồng cuốn gió liền quay trở lại cửa miếu, một tích tắc liền biến mất. Về sau tôi hiểu được :

2 cơn rồng này là thiên lý nhãn, thuận phong nhĩ ra cửa miếu là đuổi theo tôi. Tiếng trong miếu là của Thánh mẫu. Nguyên nhân là khi ở trong miếu, lễ Thánh mẫu tôi an trú ở đỉnh đầu ba quang, đó là : Phật quang, Linh quang, tinh quang. Khi mở miệng có tinh ly quang phi thường quái dị màu xanh lam. Những ánh sáng này các thần tướng đều thấy. Phạm có tinh lưu ly quang là các thánh quái dị, do đó các vị phó tướng của Thánh mẫu mới ra khỏi miếu truy xét lai lịch của tôi. Chuyện này Thánh mẫu biết, vì Thánh mẫu có đại thần lực, chỉ ruỗi tay là biết tôi là ai, liền mau gọi 2 phó tướng. Đó là chuyện thật.

Lại có một lần tôi đi Ý đại lợi. Vừa xuống xe tham quan đấu trường thì có một cơn gió mạnh thổi qua, lá cây rụng rào rào, trong gió tôi nghe có tiếng gào thét : ĐỘ ! ĐỘ ! ĐỘ !

Tôi nói : Cứu độ.

Tôi nói xong gió im, nhìn xung quanh gió hoà, nắng đẹp, bên tay trái là đấu trường. Những vong hồn của đấu trường chờ tôi đến siêu độ.

Mọi người đều biết, thời các vua La Mã, có nhiều người mất mạng ở đấu trường; nhưng chuyện đã lâu rồi mà oan hồn vẫn chưa tiêu tán. Thật là

chuyện lạ. Lịch đạo cao sĩ rất nhiều, Trung tây đều có, không có ai độ thoát họ sao ? mà còn đợi tôi ? Tôi thấy trong cơn gió này có vô số quỷ, oán khí không tan. Một cơn lốc có tiếng Liệt, Liệt vang dội, mọi người đều thấy, đều nghe. Quái thật ! Quái thật ! khiến tôi không nghĩ ra là : quỷ Tây làm sao biết là tôi sẽ đến đầu trường. Thật là kỳ lạ !

9- Thánh mẫu tiếp dẫn.

Có một vị nhà giàu gần chết, vợ con ông và gia quyến nghe danh tôi mời tôi đến siêu độ, mong ông được vãng sanh Tịnh độ. Tôi y mật pháp làm pháp sự : chiêu thỉnh, cung dưỡng, quy y, sắc tĩnh, thỉnh trí tuệ bản tôn .

...

Lúc đó tôi thấy trong không trung, mây lành, khí tốt, đương quang chói lọi, một vị thánh giáng hạ, đầu đội mũ thông thiên, mang ngọc mặc quần áo nhà trời, 2 tay cầm ngọc, ngồi trên 2 con rồng, chiêu nhiếp trung âm thân của ông nhà giàu lên thượng giới.

Tôi bảo bà vợ và quyến thuộc :

-Ông nhà đã được thánh mẫu tiếp dẫn.

-Thánh mẫu ư ? Sao không phải là Quán Âm Bồ tát ?

-Bà có thờ Thánh mẫu không ?

-Không ! Nhà tôi chỉ thờ Quán Thế Âm.

-Bà và Thánh mẫu có nhân duyên gì ?

-Không có nhân duyên gì cả.

Bà vợ và quyến thuộc bàn cãi, không nghĩ ra vì lý do gì mà Thánh mẫu đến tiếp dẫn cả. Lúc đó, con thứ ông nhà giàu bỗng nói :

-A ! Có rồi ! 10 năm trước, có một người tạo tượng thánh mẫu cho một ngôi miếu đến quyên tiền. Cha đáp ứng và trả mọi phí khoản cho việc tạo tượng; khi hoàn thành còn mời mọi người đến dự.

Bà vợ nói :

-Có chuyện này !

A ! Nghi vấn đã được giải khai. Nguyên lai ông nhà giàu đã bỏ tiền tạo tượng Thánh mẫu, có hàng vạn người đến lễ, do nhân duyên đó mà được Thánh mẫu đến tiếp rước. Lúc đó bà vợ và quyến thuộc rất cao hứng vui vẻ mà đi.

Nhiều người mời tôi đến tiếp dẫn, tôi không nói láo đâu, những gì tôi nói đều là sự thực. Nhà thờ Quán Thế Âm, người nhà đều cầu phúc. Tạc tượng Thánh mẫu, hàng vạn người lễ bái. Kết quả là Thánh mẫu đến tiếp dẫn, thần thái sinh động, đặc thù. Đó là định số. Lại nữa chủ nhân thân đàn tạ thế, cũng mời tôi đến siêu độ, tiếp dẫn. Chủ nhân thờ hơn trăm vị, trên có Phật tổ, dưới có chư thiên, vô số thần hộ pháp. Tôi làm pháp sự, không mời bản tôn tiếp dẫn mà mình sứ mang đi. Tôi kinh hãi, không giám nói. Về sau nghe nói chủ nhân lừa dối tiền tài, lại gian dâm phụ nữ. Ôi ! Thảm thay !

10- Đứa trẻ đòi nợ.

Thời đại Lương Võ Đế, hơn 1400 năm về trước, ông là một vị vua tin Phật, được gọi là Phật tâm thiên tử. Đương thời, Chí Công hoà thượng là một vị cao tăng. Đạt Ma Tổ Sư gặp Võ Đế, nhân vì duyên không hợp bèn ly khai, thật đáng tiếc. Nhưng Võ Đế nói :

-Không sao, chúng ta còn có hoà thượng Chí Công.

Chí Công một lần tham gia đại thí chủ thành yên, vì đại thí chủ sinh được một đứa con trai. Trong bữa tiệc Chí Công thấy đứa bé, không nói một lời liền bế đi. Đại thí chủ và bằng hữu đuổi theo sau. Chí Công ném đứa bé xuống dòng nước chảy cuộn cuộn. Đứa bé chìm dưới nước, chết đuối.

-Hoà thượng, ông điên rồi !

Bạn bè đều phần nộ, Chí Công bảo :

-Các ông hãy nhìn xem rồi hãy chửi.

Chốc lát, trên sông hiện ra một con quỷ đáng sợ, gầm thét :

-Chí Công, ngươi làm hỏng chuyện của ta rồi. Đại thí chủ là người thù của ta. Ta sinh ra ở nhà hấn là muốn phá hoại nhà hấn làm cho người mất nhà tan. Ta đến để trả thù, hôm nay thù này ngươi làm sao mà trả đây ?

Chí Công không hoang mang đáp :

-A Di Đà Phật ! Oan gia nên giải, không nên kết. Nếu cứ báo oán thì bao giờ dứt ? Ta siêu độ cho ngươi thoát khổ được vui. Ngươi nên Sám hối vào cửa Phật. Ta mang ngươi tới một cảnh giới tốt đẹp hơn.

Con quý biết Chí Công là một ông tăng đặc đạo, là người có minh nhãn, sau cùng nghe Chí Công, theo ông đi. Đại thí chủ lúc đó mới biết những gì Chí Công làm là chuyện tốt, nếu lưu đứu bé lại thì tương lai sẽ thê thảm ô hô, ai tai. Đời xưa, Chí Công làm như vậy đó. Ngày nay thì không thể (pháp lệnh vấn đề), sinh con khả ái, hay lo lắng vì không biết trẻ đến đời nợ hay báo ân. Đại phàm sinh tử chuyên thê, nhân quả tuần hoàn, biến hoá như mây, không thể nghĩ bàn, Có ai biết mây biến hoá ra sao ?

Đến không biết, đi không hay, biến hoá như mây trời. Chủng tử thiện, ác nhiều như cát sông Hằng, không thể đếm, không thể tính, vì vậy người ta nói vận mạng con người tốt, xấu, hoạ, phúc khó mà rõ ràng.

Lão Tử nói : Thiên hạ chiêm đoạt đều vì lợi mà đi; thiên hạ sáng sửa đều vì lợi mà tới. Tôi nói chúng sinh đều vì lợi cho nên đây được thì kia mất, đây đầy thì kia cạn, thị phi do đó mà khởi, ân oán do đó mà sinh. Người mưu lợi nhiều, người đời nợ cũng không thiếu. Oan trái nên giải, phần lớn đều là như thế, như thế.

Ngày xưa ANAN nói :

-Tôi rõ nhân quả rồi.

Phật nói :

-Còn quá sớm.

Nếu như tôi nói :

-Tôi là người có mắt sáng.

Không biết Đức Phật sẽ nói gì ?

Nhân quả giống như mây biến hoá, thử nghĩ xem trong chúng sinh có ai đo lường được chứ ?

11- Tìm quý thay thê (chết trùng, dấp).

Có một toà lầu có trú một lão bà thông linh. Ba thấy quý. Bà nói :

-Có quý thật đấy.

Một chiều, bà thấy ở một góc lầu có ánh sáng xanh. Bà nhìn kỹ trong luồng sáng đó có con quý không đầu, không chân ở gần cửa chính. Quý không đầu, 7 khiêu chảy máu, chạy vào sân của toà nhà, sau một lúc thì không thấy gì nữa. Bà không sợ, bà phân tích đó là quý nhảy lầu, chỉ sợ

nó tìm người thay thế. Do đó bà quyết định cứu người ở trong toà lầu đó khỏi nhảy lầu. Bà tìm Tổng cán sự bảo vệ :

-Lầu chúng ta có người sẽ nhảy lầu.

-Đừng nói bậy.

-Tôi thấy quỷ ở sân, nó đang đợi người thế.

-Bà nói cho rõ, chung cư chúng ta làm sao có quỷ được.

-Chúng ta có thể bố cáo ở bảng, thang máy, gọi điện thoại cho trung tâm ngừa tự sát.

-Không có chuyện gì làm sao gọi điện thoại cho trung tâm ngừa tự sát ?

-Có thể ngăn ngừa tự sát.

-Không có người tự sát, gọi điện thoại không khiến người cười sao ?

Bà thở dài, không biết làm sao. Cách hơn một tuần có người nhảy lầu. Nạn nhân ở tầng 12, vì 2 vợ chồng cãi nhau. Ông chồng nghi bà vợ ngoại tình, bà vợ nói mình oan. Một niệm sai, nhảy lầu tự vẫn. Đầu vỡ, toàn thân xương cốt tan nát, thảm thương không thể nói, cả lầu chấn động. Bà thông linh nói :

-Tôi nói đúng mà có người không tin.

Lại một lần, bà thấy ở hàng xóm có một bày quỷ tụ tập, tựa hồ chờ đón một người nào. Nghe ngóng thì quả nhiên ông hàng xóm cách vách hôm qua bị bệnh tim mà mất.

Trong xã hội hiện tại có chuyện quỷ tìm người thế không ? Tôi đáp có chứ đó là một quỷ thú. Quỷ làm sao biết có người nhảy lầu ? Quỷ có thông lực, chỉ là không lớn.

Tìm người thế ư ? Tôi có một chuyện chứng minh :

-Có một học sinh chết chìm ở Seattle, trong một khe suối.

Tôi thông linh : bị 4 nam, một nữ bắt đi.

Hỏi người ở gần đó nói năm trước có 4 nam, 1 nữ cũng ở chỗ đó bị chết đuối, cũng ở chỗ học sinh đó gặp tai nạn. Thật là trùng hợp khiến người nghe hoảng sợ.